

JÓZEF JANOWSKI (1911-1995)

Urodził się 16 lutego 1911 roku w Siedlcu gmina Pępowo. Syn Franciszka i Stanisławy z domu Czerwińska. W 1925 roku w rodzinnej miejscowości ukończył Szkołę Powszechną. Od 15 października 1928 roku do 28 marca 1931 roku naukę kontynuował w dziale malarskim w Publicznej Szkole Doksztalczącej Zawodowej w Gostyniu. Jednocześnie od 1 kwietnia 1928 roku pobierał praktyczną naukę w zawodzie lakiernika u mistrza Wojciecha Sodolskiego w Gostyniu, którą ukończył 1 kwietnia 1931 roku. 7 lipca tegoż roku złożył egzamin czeladniczy. W zakładzie Sodolskiego pracował do połowy marca 1932 roku.

Powołany do czynnej służby wojskowej, został wcielony do 4. baterii na stanowisko zamkowego 7. pułku artylerii ciężkiej w Poznaniu. W sierpniu 1933 roku awansowany na stopień bombardiera, a 1 września przeniesiony do rezerwy. Od 4 października 1934 roku do 19 września 1936 roku pracował jako lakiernik w warsztacie R. Nowakowskiego w Janowcu. Od 20 września do 4 listopada 1936 roku odbył ćwiczenia rezerwy w 8. pułku artylerii ciężkiej w Toruniu. Od marca 1939 roku prowadził własny warsztat lakierniczy. 24 sierpnia tegoż roku w godzinach przedpołudniowych otrzymał kartę mobilizacyjną i wcielony został do 2. baterii 17. dywizjonu artylerii ciężkiej w Gnieźnie.

1 września 1939 roku o godzinie 23.30 druga bateria opuściła Żydowo i przez Witkowo, Mielżyn, Strzałkowo, Golinę dotarła 9 września w rejon Łęczycy, wchodząc o 18.30 do boju. W następnych dniach prowadziła walki w rejonie Piątka, Soboty i Sochaczewa. W rejonie Młodzieszyna i Białej Góry jego macierzysta jednostka – 17 DAC została rozbita. 19 września w Czerwińsku, jak i wielu żołnierzy z innych rozbitych jednostek, dostał się do niewoli niemieckiej. Kolumna sześciuset jeńców wyruszyła w kierunku Płońska, a następnie Nasielska, gdzie została załadowana do wagonów towarowych i wywieziona do Stalagu I A. Po klęsce Francji w czerwcu 1940 roku został przetransportowany do Stalagu X A. 19 grudnia 1940 roku został zwolniony z niewoli. Pozostał w Niemczech do końca wojny na przymusowych robotach.

Do Gostynia powrócił w grudniu 1945 roku. Od 14 stycznia 1948 roku rozpoczął pracę w Spółdzielni Pracy „Deksolit”, a od 2 listopada 1968 roku prowadził własny usługowy warsztat lakierniczy. 10 lutego 1969 roku złożył egzamin mistrzowski. 1 stycznia 1979 roku przeszedł na emeryturę. Przez 14 lat był ławnikiem w Sądzie Powiatowym w Gostyniu. 7 października 1987 roku awansowany został na stopień sierżanta w stanie spoczynku.

Zmarł 21 czerwca 1995 roku i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu.

Posiadał odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal „Za Udział w Wojnie Obronnej 1939”, Medal 40-lecia Polski Ludowej, Medal „Zwycięstwa i Wolności 1945”,

Złotą Odznakę „Zasłużony Działacz Ligi Obrony Kraju, Złotą i Srebrną Odznakę „Za Szkolenie Uczniów w Rzemiośle”.

Informacje Franciszki Janowskiej – zbiory rodzinne. Związek Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych. Ankieta personalna ZBoWiD. Józef Janowski, *Moje wspomnienia z sierpniowych i wrześniowych dni 1939 roku*. Ks. W. nr 0468830, RKU Rawicz (27.12.1949). Akta Cechu Rzemiosł Różnych w Gostyniu.